

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 60 Ct

28

32 KLEUR-BLADZIJDEN

HET WAS TE MOOI OM LANG TE DUREN...
DAAR KOMT DE VIJAND MET EEN
SCHEEPSLADING MOEILIJKHEDEN.

In dit nummer 2 volledige tekenverhalen

ONDER ONS...

EEN DOCHTER VAN LAMBIK

IK ben de zuster van Kris, die zoveel over radio's wou weten. Nu, ik interesseer mij niet voorr adio's, maar wel voor « Kuifje ». Ik vind « Kuifje » in één woord prachtig ! Daar Lambik zoveel zonen heeft, wil ik graag een dochter van hem zijn. Hier volgt dan het eerste mopje :

Het is vader's feest. Oom is geïnviteerd. Vader plaatst een flesje wijn op tafel.

— Twintig jaar oud ! zegt vader.

Oom proeft en lachend zegt hij :

— De wijn is uitstekend, maar het flesje is klein voor zijn leeftijd !

Bicke vn den Bergh.

Het visitekaartje

EEN paar dagen geleden had ik mijn wagen geparkeerd op de grote markt te Brussel. Rond zeven uur 's avonds wilde ik naar huis terugkeren. Op het ogenblik dat ik in mijn wagen wou stappen, merkte ik dat er een visitekaartje stak tussen het windscherm en de ruitenwisser. Ik nam het en las :

« Mijnheer, in het achteruit rijden stootte ik per ongeluk tegen de linker-vleugel van uw auto. Gelieve mij hiervoor te willen verontschuldigen. Op dit kaartje vindt u dan mijn telefoonnummer. Wees zo vriendelijk mij te telefoneren, ten einde samen overleg te plegen en ons in betrekking te stellen met mijn assurantie. Dank u. »

Men ontmoet mensen die onvriendelijk zijn en niet eens een ekskuus mom-pelen wanneer ze je stevig op de tenen trappen. Maar er zijn er ook anderen, en dit bewijst bovenstaande ware geschiedenis, mij door een vriend verteld. Van het verkeerd maneuver van de automobilist had niemand iets gezien, en nochtans liet hij zijn visitekaartje achter op de auto, die hij beschadigd had.

Ik hoop, beste vriend, dat jij je ook steeds zult gedragen zoals deze automobilist !

Kuifje

CORRESPONDENTEN GEVRAAGD

« Ik ben een entoesiaste Kuifjes-lezer en ontvang uw blad elke week van mijn oom. Ik zoek al een paar jaar een korrespondent aan de Riviera en hoop dat ik daar nu, via « Kuifje », zal in gelukken. Ik ben 13 jaar oud, ik houd van film, sport, speciaal van de onderwatersport, van voetbal en van lezen. Ik kan korresponderen in het Frans, Engels en Nederlands. »

J. Bouwmeester, Stadhouderslaan, 17, Hilversum.

« Graag kreeg ik een pennevriend die sigarenbandjes verzamelt en die zich interesseert voor de luchtvaart en fotografie. Liefst een pennevriend tussen 14 en 15 jaar. »

Guy Roex, Dorp, 78, As (Limburg).

Bettie Vermeulen, Voorstraat, 135 Brielle (Nederland), zoekt een korrespondente tussen 13 en 15 jaar.

« Welke Kuifje's vriend tussen 14 en 15 jaar wil liefst in het Nederlands, doch ook in het Frans, met mij korresponderen ? Ik houd van lichte muziek, Engelse volksliederen, van film en ik hoor graag Mario Lanza zingen. Ik verwacht de postbode met ongeduld ! »

Wilfried Berthoutstraat, 14, Mortsel (Antwerpen).

N.v.d.R. — *Als Wilfried nu ook nog zijn familienaam wil meedelen, dan komt de zaak wellicht in orde !*

« Beste Kuifje, ik ben een van uw trouwste lezers, elf jaar oud, en zou willen postzegels ruilen met Nederlandse, Franse, en Engelse korrespondenten, van mijn leeftijd. »

Ronny Spagnuerts, Antwerpsestraat, 155, Niel.

KUIFJE IN DE WERELD

DEZE *Kuifjeslezers uit het buitenland wensen te korresponderen. Wie stuurt hen een vriendelijke brief ?*

● **Jean Lemieux, Garnier, 1614, Quebec, P.Q., Canada.** Houdt van sport en verzamelt postzegels.
● **Serge Dominique, Ruelle Roy, Port-au-Prince (Haïti).** Veertien jaar oud, sportief, houdt van lektuur.
● **N. Spysschaert, P.B. 56, Leopoldstad (Belgisch Congo).** In het Engels, Portugees, Duits of Spaans. Twaalf tot vijftien jaar.
● **Claudette Fournier, rue Champigny, 1741, Côte St-Paul, Montreal 20, P.Q., Canada.** Veertien jaar. Houdt van lezen, van dieren en verzamelt postzegels.

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE GOUDMIJN VAN DOG BULL

Chick Bill hoort hulpgeroep en snelt er dapper op af...

(Wordt voortgezet.)

Ken je reeds de albums « Kid Ordinn komt in opstand » en « De Zonderlinge Cisey Melo », met als grote helden Chick Bill en Kid Ordinn ?

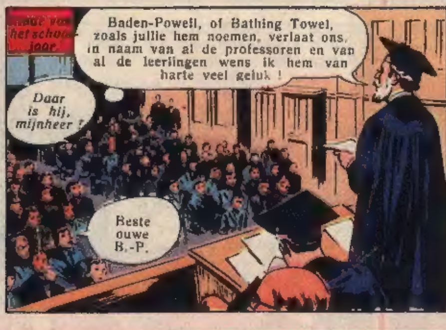
BADEN POWELL

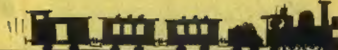

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

DOOR R. MACHEROT

Chloro en Minimum gaan werk zoeken in Turbine. Het is avond en ze vinden een plekje om te overnachten...

Je vindt Chlorophyl en Minimum grappig, maar heb je reeds het album « Chlorophyl en de Samenzweerders » gelezen?

SPEEL MET ONS MEE

De zonen van Lambik

NIET ZO ERG

Dame : Wat is dat voor 'n heis lawaai, Louise ?

Meid : O dat is niet zo erg, mevrouw. Ik liet een stapel soepborden vallen, maar wees niet ongerust : soep was er nog niet in !

★

KOPERWERK

— Melanie, heb je al het koperwerk geblonken ?

— Bijna, mevrouw. Alleen uw armbanden en ringen nog !

(Mopjes ingezonden door Gerard Bartolin, Kontich.)

★

HET KON DIEPER ZITTEN

Meester in de klas : Pieter, waarom is je broer niet naar school gekomen vandaag ?

Pieter : Ik denk dat hij buikpijn heeft, meester.

Meester : Hoezo je « denkt » dat hij buikpijn heeft ?

Pieter : M'n broer kloeg over oorpijn, maar vader zei tegen moeder « dat het wel dieper zou kunnen zitten. »

GELUKKIG MAAR !

— Ik ben over de Atlantische Oceaan gekomen met de grootste paketboot ter wereld.

— En welke indruk maakte de reis op je ?

— O wat een prachtige reis ! Fantastisch ! Gelukkig maar dat ik zeeziek was, anders zou ik niet eens gemerkt hebben dat ik op een schip zat.

EEN OUWE KENNIS

Jantje is met zijn vader op wandel. Ze ontmoeten een begrafenisstoet, de lijkkist opgebaard op een platte wagen wordt getrokken door een paard. De vader van Jantje neemt eerbiedig de hoed af en groet. Jantje vraagt :

— Kent jij dat paard, vader ?

EEN FENOMEEN

De weegschaal die in de apoteek staat is sedert lang stuk maar dat weet Rik, de nieuwe en nog jonge helper van de apoteker, niet. Een zeer dikke heer komt binnen en gaat op de balans staan. Rik denkt : « Die weegt beslist 100 kilo. » Zijn verbazing is dan ook groot als hij ziet dat de wijzer op 25 blijft staan. De jongen loopt naar zijn baas toe en schreeuwt !

— Baas ! Kom vlug kijken, er staat een fenomeen in je winkel : een holle man !

DE SPREEKWOORDREBUS VAN VORIGE WEEK :

Als twee honden vechten om een been, loopt een derde er mee heen.

In deze rebus zit een spreekwoord verborgen. Wie dit spreekwoord niet vindt, leze Kuifje » volgende week. De anderen lezen het natuurlijk ook !

JE GAAT MET VAKANTIE

...maar toch wil je « Kuifje » iedere week lezen.

OM JE LIJFBLAD OM HET EVEN WAAR TE ONTVANGEN, LEES JE DIT :

a) Ben je geabonneerd, stuur ons dan je naam, je adres en je abonnementsnummer evenals je VAKANTIE-ADRES en datum van het begin en het einde van je vakantie.

b) Ben je niet geabonneerd dan geef je ons dezelfde inlichtingen maar je voegt ook nog 8 F. in postzegels toe voor IEDER GEWENST NUMMER. 10 F. voor het buitenland.

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE IMPULSIEF ?

IMPULSIEF is iemand die niet alleen snel en spontaan handelt, maar tevens zonder nadenken; als het ware gedreven door een innerlijke onweerstaanbare kracht.

	Ja	Neen
1. — Voel je spontaan sympatie of antipatie voor iemand ? ...	....	....
2. — Reageer je onmiddellijk op een vriendelijk woord, op kritiek of blaam ?	....	....
3. — Heb je soms spijt over de heftige woorden die « er uit » waren vooraleer je het eigenlijk goed besefte ?	....	....
4. — Laat je je graag verleiden om je dingen aan te schaffen die je, na rijp beraad, beslist niet zou gekocht hebben ?	....	....
5. — Schenk je spontaan de inhoud van je spaarpot weg of een voorwerp waaraan je gehecht bent ?	....	....
6. — Kan je de kreet van bewondering of verontwaardiging, geestdrift of afkeuring niet onderdrukken ?	....	....
7. — Heb je dikwijls een vriendelijk woord of gebaar, omdat je je goed hart laat spreken, maar doe je anderzijds ook wel eens iets waarover je onmiddellijk nadien spijt hebt ?	....	....
8. — Bega je vaak een onvoorzichtigheid ?	....	....
9. — Handel je meestal zó snel en spontaan dat het « koele overleg » altijd te laat komt ?	....	....
10. — Denk je vaak nadien : « En tóch zou ik niet anders hebben kunnen handelen ! » of « En tóch had ik niets anders kunnen zeggen ! »	....	....
Totaal	....	....

Het Spook van de PRAIRIE

Buffalo Bill en Bill Hickok zijn in een hinderlaag gevallen...

De vergadering van de Apachen

1 TERWIJL de kogels in het zand ploften of terugkaatsten op de stenen langs de weg, kroop Buffalo Bill naar zijn vriend Bill Hickok toe. « Die schutters zitten achter de rotsen die je daar ziet, fluisterde hij en wees met de blik de bedoelde rotsen aan. We trachten tot daar te kruipen zonder door hen opgemerkt te worden. Indien we daarin gelukken, kunnen we hen in de rug overvallen. »

2 SEDERT enkele minuten werd er niet meer geschoten. Onze vrienden waren omzichtig voortgekropen en zagen weldra de rug van een van hun aanranders. De man scheen niet meer te weten waar hij aan toe was en gluurde behoedzaam over de rotsblok uit. Langzaam en geruisloos naderde Hickok. Hij nam z'n revolver uit het etui, greep hem bij de loop en sloeg...

3 DE man had niet eens de tijd gekregen te zien vanwaar de slag kwam. Met een dof gekreun was hij zwaar op de grond gezakt. Veel gerucht was er daarbij beslist niet gemaakt, maar toch hadden de scherpe oren van Antonio iets waargenomen. Hij vroeg niet eens wat er zijn vriend eigenlijk overkomen was, doch vluchtte als een haas. « Neen, schiet niet, zei Buffalo Bill en hield de arm van zijn vriend vast, die schelm heeft begrepen. We zullen hem de eerstvolgende dagen wel niet meer ontmoeten ! »

4 ENKELE minuten later reden onze twee vrienden met hun gevangene, die ze zorgvuldig gekneveld hadden, terug naar Animas. Het duurde dan ook niet lang of Manuel, die schijnbaar enige moeite had weer op z'n positieve te komen, werd aan Adams, de sheriff van Animas, afgeleverd. De sheriff nam de Mexicaan even op en lachte spottend. « Dat is een ouwe kennis riep hij uit! Die schelm heeft een gevuld strafregister. Wees gerust, ik zal me om hem bekommeren ! »

5 DE sheriff drong er bij onze vrienden nogmaals op aan dat ze van hun stoutmoedig plan zouden afzien, tevergeefs echter. Buffalo Bill en Hickok namen afscheid en keerden naar hun hotel terug waar zij een rustige nacht doorbrachten. De volgende dag, dag waarop de geest van de Grote Sachem zou verschijnen, reden zij naar de grot van El Palmito. Iets voor zonsondergang kwamen zij aldaar toe. « Op deze plaats stopten we, toen die arme Gonzalez ons vergezelde, zei Buffalo Bill, en wees naar een kleine heuvel. Hier zetten we onze paarden, ze staan hier veilig en we leggen de rest van de weg te voet af. » Een half uur later was het volledig donker. Enkele fakkels brandden en zij gaven het landschap een chaotisch en onwezenlijk aspekt. Cody en zijn gezel gingen langzaam in de richting van een van die fakkels.

28
10

6 PLOTSELING greep Buffalo zijn vriend bij de arm. « Opgepast, een schildwacht ! » Op nauwelijks tien meter afstand zagen ze een reus van een Indiaan die de wacht hield. Het was of hij iets verdachts geroken had, want hij zocht met de ogen de duistere hoeken van het terrein af. Even aarzelde hij nog, dan deed hij enkele stappen in de richting van onze vrienden. « Wacht tot hij vlak bij is om hem onschadelijk te maken, fluisterde Cody. Misschien gaat hij wel terug zonder dat hij ons gezien heeft... »

(Wordt voortgezet.)

HET ADELAARSJONG

20 maart 1811. De Parijzenaars wachten vol ongeduld voor de Tuileries.

Een salvo!

Het kind werd geboren!

...20 ...21...

22... Het is een jongen!

En twee uren later...

Leve de koning van Rome!

Leve de keizer!

Napoleon wenste een zoon die hem zou kunnen opvolgen. Het kind schijnt in de wieg gelegd om een grote toekomst tegemoet te gaan.

Kom nader, madame de Montesquiou, en jij ook, korporaal... Laat hem begaan...

Gelukkige sterveling! Zulke herinneringen vergeet men nooit meer! Ik geef je een bon om je twee nieuwe pluimen aan te schaffen!

De man die over heel Europa wil heersen, is een teder en bezorgd vader voor zijn zoon.

Maar de grote dagen van het keizerrijk zijn voorbij. Op het einde van het jaar 1814 steekt Blucher met zijn soldaten de Rijn over.

Ik vertrek aan het hoofd van mijn leger om het land te verdedigen. Aan de Nationale Garde vertrouw ik de keizerin en de koning van Rome toe!

Die nacht kijkt Napoleon geruime tijd naar zijn slapende zoon. Hij zal hem nooit meer terugzien...

Napoleon werd verslagen en verbannen naar het eiland Elba. Marie-Louise ontmoet haar vader, keizer Frans II van Oostenrijk, te Rambouillet.

Maak je geen zorgen, Marie-Louise... Dit kind heeft ons bloed in de aderen!

Marie-Louise en de koning van Rome verblijven dan te Schönbrunn, vlak bij Wenen...
In Parijs was het toch veel mooier en prettiger!

De zoon van Napoleon werd intussen een Oostenrijks prins met de titel van hertog van Parma...
HOCH!
HOCH!

Moeder, spreken deze mensen geen Frans?
Ze spreken Duits, jongen. Het is nu je taal, je moet ze leren!

Marie-Louise schijnt verheugd haar familie en haar vaderstad Wenen te hebben terug gevonden. Om Napoleon maakt ze weinig zorgen...

Het beroemd kongres van Wenen heeft plaats. Bij meeslepende walsen wordt over het lot van Europa beslist...

Weten jullie het nieuws reeds?... Bonaparte is naar Frankrijk teruggekeerd!

Men vreest dat Napoleon zijn zoon zal laten ontvoeren...
Madame de Montesquiou, u is ontslagen. U vertrekt nog hedenavond terug naar Frankrijk!

Excellentie, ik wens een schriftelijk bevel en een medisch certificaat dat bewijst dat ik het kind in beste gezondheid achterlaat!
Ik wil niet dat je vertrekt!

Als je papa ziet, zeg dan dat ik nog altijd veel van hem houd!

Napoleon wordt te Waterlo op 18 juni voorgoed verslagen en opnieuw verbannen.
Dat is het einde! Ik zal mijn zoon nooit meer terugzien!

Metternich, Oostenrijks minister, heeft intussen de Franse leeraars en dienaars van het Adelaarsjong vervangen door Oostenrijkers.

Hoogheid, ik heb het bevel gekregen u nog alleen in het Duits aan te spreken!
Ik wil Fransman blijven!

Het Adelaarsjong wordt als een Oostenrijkse prins behandeld en men spreekt hem niet over zijn vaderland. Hij vergeet het echter niet...

Is het waar dat mijn vader door de Engelsen gevangen gehouden wordt? Als ik groot ben zal ik hem bevrijden!

Franz, ik heb besloten je de titel van hertog van Reichstadt toe te kennen...
Koning van Rome zijn vind ik toch mooier!

Op 5 mei 1821, op het eiland St-Helena. Het laatste uur van Napoleon breekt aan...

Zeg aan mijn zoon, dat hij nooit mag vergeten dat hij een Franse prins is... en dat hij mijn dood niet mag wreken!

Drie maanden later deelde men de hertog van Reichstadt de dood van zijn vader mee. Hij had zijn vader sedert acht jaar niet meer gezien en toch brak hij in tranen uit.

Weer verlopen er jaren en in 1830 is de hertog van Reichstadt een elegante Oostenrijkse kolonel.

Infanterieofficier van het Oostenrijks-Hongaars leger in 1830.

Oostenrijks soldaat van het 42e infanterieregiment in 1830.

Op zekere avond...
Monseigneur, waar hebt u dat boek gevonden?

« Het Memoriaal van Sint-Helena »? Ik nam het uit de bibliotheek van mijn grootvader... Nu weet ik alles, excellentie!

In dit boek leerde ik mijn vader kennen! Nu hoeft u mij omtrent hem en zijn beleid niets meer wijs maken!

3

Oostenrijks onderofficier van de Uhlanen in 1830

Oostenrijks onderofficier van het 6e Dragonders in 1830

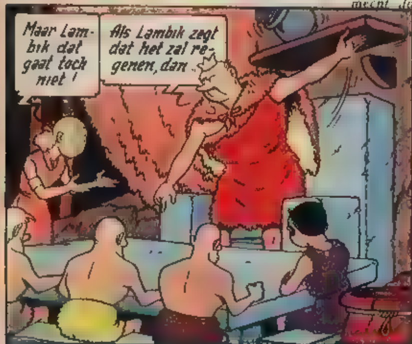
Volgende week : FRANK WHITTLE

Einde

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Sedert weken heeft het niet meer geregend en er heerst in beide kampen watergebrek. Lambik meent dat hij de oplossing gevonden heeft...

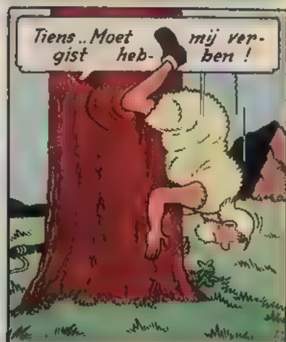

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE BURCHTEN

HET was in het leenroerig tijdvak dat de burchten ontstonden. In het begin van de middeleeuwen versterkten de heren hun woningen om een aanval, die steeds te vrezen was, met kans op sukses af te weren. Zij bouwden hun woning, die bestond uit een stevige vierkante toren uit hout, op een heuvel, daarrond een gracht en een omheining overspannen door een valbrug die aan het ene einde uitgaf op de tweede of derde verdieping van de toren. Na het jaar 1000 werden er machtige burchten uit steen opgetrokken.

1. — IDA, EEN KLEIN MEISJE

IDA werd in 1040 geboren in het kasteel van Bouillon. Zij hield veel van haar moeder, Beatrix van Toscana, en ook van haar vader, hertog Godfried de Dappere. Van haar ooms hield ze minder. Gothelon was hartvochtig en Frederik, die paus was geworden, boezemde te veel ontzag in. Soms stond Ida boven op de toren tussen de kantelen en keek naar het omliggende land en naar de gasten die, in de verte, de weg naar het kasteel in sloegen. Dan blies de wachter op de olifant. Langs de trappen voorzien van schietgaten liep Ida terug naar beneden.

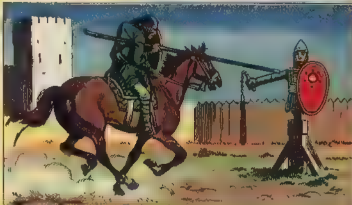
2. — DE BELEGERING

TOEN haar vader in oorlog was met zijn leenheer, de Duitse keizer Hendrik III, kende Ida angstige uren. Het kasteel werd belegerd. Aan de kantelen werden tonnen bevestigd die men vulde met hete olie of pek en over de vijand uitstortte. Zware stenen vielen op de binnenplaats, wapens kletterden en er was een lawaai als van het Laatste Oordeel..

3. — MOOIE UREN

DE kasteelbewoners kenden echter ook rustige, mooie uren. Het was heerlijk op jacht te gaan en grote tornooien bij te wonen en soms werd de brug neergelaten om troubadours of menestrelen te ontvangen. Zij speelden luit, bezongen de dapperheid van een edele ridder of de schoonheid van een jonkvrouw. Ida luisterde naar die menestrelen in de grote zaal bij het grote haardvuur waarin dikke blokken hout brandden. Tante Oda van Leuven en tante Regelindis van Namen en nog andere edelvrouwen waren aanwezig. Ida droomde nadien van Roland, de held die sneuvelde in de Pyreneeën en van zijn zwaard Durandal, « zo mooi, zo zuiver en zo blank »

4. — EEN HARD LEVEN

HET leven tijdens het feodaal stelsel was hard en ruw en steeds waren leenheren en leenmannen op het krijgspad. Godfried, de broer van Ida, was gebocheld. Het kostte hem veel moeite een volleerd ruiter te worden en de voorbereidingen op het steekspel vielen hem zwaar. Ida moedigde hem aan, ze was altijd vriendelijk voor hem Godfried echter was ruw en brutaal en Ida leed daaronder.

5. — OP ZEKERE DAG

OP zekere dag ontmoette Ida een ridder, veel mooier, vriendelijker en openhartiger dan haar broer. Hij heette Diederik en hij woonde eveneens op een versterkt kasteel. Ida huwde met Diederik, zij waren gelukkig en hadden veel kinderen. Ida gaf haar kinderen een verzorgde opvoeding en bekommerde zich vooral om de oudste die Godfried heette. Hij zou eens hertog worden en een plaats veroveren in de geschiedenis. Het standbeeld van deze Godfried staat te Brussel

(Wordt voortgezet.)

DE KLEINE JUNGLE VAN HET *groene dal*

2. - DE PAD

DE gewone pad komt pas 's avonds uit haar schuilplaats te voorschijn, of in de dag als het regent. Van het licht en de hitte houdt de pad niet, het zonnelicht verblindt en de hitte droogt haar huid uit. Een pad is traag en zoekt een prooi die even traag is als zij. Haar geliefkoosde beetjes zijn wormen en naakte slakken.

De zwellingen op het lijf van de pad zijn gifklieren en met dit gif houdt de pad haar vijanden op afstand. Indien de pad haar gif zou kunnen uitspuiten zoals een slang of een bij, dan zou zij dieren kunnen doden, maar dat kan ze niet. Het gif riekt slecht en houdt daardoor de vijanden op afstand.

Wij hebben van de pad helemaal niets te vrezen.

KUIFJE VERTELT

DE GEHEIMEN VAN HET OERWOUD

OVER « regenmakers » heb je al gehoord. Ik wil je echter niets vertellen over de moderne regenmakers die soms geleerde bollen, soms grapjasjassen zijn en aan de overzijde van de grote plas enige aftrek hebben. In onze gewesten kan men de regenmakers best missen. Wist je, dat er in Afrika nog heel wat primitieve stammen leven die hun eigen regenmaker of regenkoning hebben?

Bij de stammen aan de bovenloop van de Nijl snijdt men de buik van de regenkoning open, indien hij niet op de gewenste tijd regen kan bezorgen, en in sommige streken van Abissinië wordt hij gestenigd indien het hemelwater niet komt en de oogst verbrandt op het veld. Je mag niet vergeten dat van de regen, die in sommige streken zeldzaam is, het lot van een hele volksstam afhangt. Kunnen die regenkoningen het nu ook werkelijk doen regenen? Sommige ontdekkingsreizigers die deze zaak van dichtbij hebben bestudeerd, zijn van oordeel dat de zg. « tovenaars » van dat Zwarte Afrika zodanig met de natuur verbonden zijn, dat zij bv een onweer dagen vooruit kunnen voorspellen en dat zij natuurkrachten kunnen wakker roepen, waarvan wij geen flauw vermoeden hebben. Het is nochtans ook waar, dat weinige regenkoningen rustig in hun bed sterven.

De Bantoenegers van Zuid Afrika hebben een regenkoningin. Zij woont in een paleis in het noordoosten van Transvaal en kan, aldus geloven de Bantoenegers, met de regengoden spreken. Toen George VI (vader van de huidige koningin Elizabeth) in 1947 een reis door Zuid-Afrika maakte, wou hij de regenkoningin zien. Daar deze laatste haar paleis niet mag verlaten, ging hij haar opzoeken. Aan Europeanen is het niet toegelaten met de regenkoningin te spreken, ook al zijn ze koning van Groot-Brittannië.

George VI mocht zijn wensen richten tot een hofdame, die ze aan de koningin overbracht. Het antwoord volgde dezelfde weg.

Een radioreporter van Zuid Afrika vroeg eens aan deze koningin of zij werkelijk regen kon maken?

— Ja, antwoordde zij, dat kan ik. Om het u te bewijzen zal ik het op een bepaalde dag laten regenen op een plaats die hier 1.500 mijlen vandaan ligt.

Op de afgeproken dag was de radioreporter in de door de koningin aangewezen streek, een bijzonder heet, droog en onvruchtbaar gebied van Zuid Afrika, en het regende er stromen.

Je ziet, voor wie wil doordrindringen in de geheimen van het oerwoud, ligt er nog veel werk in het verschiet.

hallo, hallo, hier LUC VARENNE

Een praatje over de Hollander MIDDELKAMP en over het heimwee van Kopa

TWEEDE week van de Tour. We zijn in Champagne, een naam die veel herinneringen wekt. Ik leerde de vlakten van Champagne beter kennen, toen ik er in het jaar 1947 het wereldkampioenschap voor wielrenners bijwoonde. Dit wereldkampioenschap werd betwist op de beroemde autorenbaan van Reims. Het was vreselijk warm — 1947 was beslist het warmste jaar sedert het einde van de oorlog — en de duizenden kijkers wisten niet meer wat ze doen moesten om de tijd te doden en de hitte te vergeten.

Pierre Bourdan, te dien tijde minister, presideerde deze belangrijke sportgebeurtenis. Hij was populair geworden door het feit dat hij, tijdens de oorlog, iedere

avond van uit Londen tot de Fransen sprak. De sportliefhebbers hadden Pierre Bourdan opgemerkt en brachten hem een ovatie. Bourdan sprong toen op een fiets en reed voor de tribune op en neer. Onnodig te vertellen dat hij veel sukses oogste! De renner die het wereldkampioenschap won was de Hollander Middelkamp, de man die voor Holland heel wat begeerde trofeeën in de wacht sleepte.

★

REIMS bezit de sterkste voetbalploeg van Frankrijk en het is deze ploeg die telkens de ruggegraat moet vormen voor het Frans

nationaal elftal. De best gekende speler van deze ploeg was beslist Kopa, die sedert vorig jaar voor Real Madrid speelt. Naar het schijnt is Kopa niet erg gelukkig te Madrid. De Madrilenen kijken eerst naar de grote sterren van de ploeg : di Stefano en Gento. Pas nadien gaan hun blikken naar Kopa. In de ploeg van Reims en in de nationale ploeg van Frankrijk was Kopa « de grootste ster » en alles draaide rond hem. « Als Kopa goed speelt, gaat alles goed », plochten de Franse voetballiefhebbers te zeggen, wat wel bewijst dat zij aan deze speler en grote waarde hechtten. Nu begrijp je meteen waarom Kopa soms heimwee heeft naar Reims.

Luc Varenne

HET REKORD VAN WARMERDAM WERD GEBROKEN !

BOB GUTOWSKI is thans wereldrekordman polstokspringen. Hij haalde 4 m 78. Zijn rekord werd gevestigd in april jl. te Palo Alto, in Californië. Hij is student in de scheikunde, nog maar 22 jaar, uitblinker in de loopkoersen en kan verbazend ver springen. Bob is geen onbekende meer, want in de Olympische Spelen te Melbourne sprong hij zo goed, dat hij als tweede eindigde achter de grote Bob Richards. Hij haalde echter slechts 4 m 56.

Bob heeft zijn ogen in Australië goed de kost gegeven en bij zijn terugkeer in de Verenigde Staten begon hij opnieuw te oefenen en wijzigde zekere punten van zijn metode. Het resultaat liet zich niet op zich wachten en hij werd kampioen van de Verenigde Staten met een sprong van 4 m 72. In enkele maanden tijd had hij dus een fantastische vooruitgang gemaakt : 16 cm. De specialisten die Bob Gutowski aan het werk zagen, waren het er allen over eens dat deze het rekord van 4 m 77, dat sedert *15 jaar* in het bezit is van Warmerdam, zou breken.

Warmerdam vestigde zijn rekord in mei 1942 te Modesto, in Californië. Het was een fantastisch rekord, maar de kranten maakten er weinig of geen beslag van want het was oorlog en men had wel andere katten te geselen. Sedert 1945 trachtten alle atleten dit prachtrekord te breken, maar ze gelukten daarin niet. Warmerdam zelf werd na de oorlog oefenmeester. Hij vormde knappe polstokspringers, maar geen enkele had zijn nauwkeurigheid, zijn soepelheid en zijn techniek.

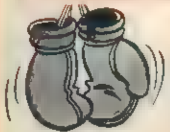

Twaalf jaar lang keek hij vol hoop naar de jonge krachten die kwamen opdagen en telkens weer zag hij zijn hoop ijdel. Tot op 20 april van dit jaar een zekere Bob Gutowski 4 m 78 sprong. Niet tevreden met zijn eigen rekord sprong Gutowski een paar weken geleden : 4 m 819.

BOKSEN

DE MAN DIE ALTIJD TERUGKOMT : RAY « SUGAR » ROBINSON

TIEN sekonden lang keek er geen mens naar Ray « Sugar » Robinson, die nonchalant tegen de koorden van de ring leunde. De ogen van 15.000 toeschouwers, die zich in Madison Square Garden verdrongen, bleven star op zijn rivaal Fullmer gevestigd. Plotseling steeg er een luide kreet op : « Out ». Met een linker had Robinson zijn tegenstander naar de planken gestuurd en meteen had hij zijn titel van wereldkampioen opnieuw gewonnen. Robinson heeft zijn titel reeds driemaal verloren, en driemaal teruggewonnen.

Eén enkele slag was voldoende geweest. Het was de fantastische punch — die Robinson, naar men fluisterde maar niet hardop durfde uitspreken sedert vijf jaar verloren was — die Fullmer had uitgeschakeld.

In 1952 verliet Ray « Sugar » de ring. Hij stond toen op het hoogtepunt van zijn roem en het feit dat hij zijn beroemdheid niet meer in de weegschaal wou leggen en geen nederlaag wou oplopen, bewees dat hij gezond verstand had. Het is inderdaad een gekend feit dat een bokser op het einde van zijn loopbaan heel dikwijls door jongere en sterkere elementen met één slag wordt blind geslagen. Soms gebeurt zelfs het ergste en schiet de oudere en zwakkere bokser er het hachje bij in.

Ray Sugar Robinson was niet alleen als bokskampioen overal gekend. Men kende ook zijn roze of chocoladekleurige wagens vol blinkende chroom garnituren, men had kennis gemaakt met zijn gevolg, bestaande uit een sekretaris, kamerknechten, kapper en zelfs een man die hem het golfspelen bijbracht. Tussen twee vliegtuigen beklom Ray Sugar Robinson met gerust hart de ring, versloeg zijn tegenstander en stak opnieuw de oceaan over.

Dan kwamen de jaren waarop hij minder vlug werd en hij een bokser ontmoette die sterker was. Het was dus beter de ramp te vermijden. Robinson trad op als danser. In het begin trok hij de massa aan, maar na een tijd was het nieuwtje er af. Robinson, die zijn geld steeds met gulle hand had uitgegeven, moest bezuinigen. Dat viel wellicht niet mee, want op zekere dag nam hij het kloek besluit opnieuw te oefenen en weer in de ring te gaan. Het was hard, zeer hard en alle specialisten gaven Ray Sugar de raad er mee op te houden. Hij dankte hen glimlachend, maar gaf niet af. Langzamerhand kregen zijn spieren hun oude soepelheid en kracht terug. Hij verloor zijn titel en nam hem opnieuw. Tot op 30 april jl. was hij niets, niets dan de schaduw van de fantastisch knappe bokser, die hij eens was geweest.

En dan kwam 1 mei... Robinson werd op 37-jarige leeftijd op het einde van zijn 149e gevecht opnieuw wereldkampioen.

VERHAAL
VAN YVES DUVAL
GEILLUSTREERD
DOOR FRED FUNCKEN

zerlijken gevangen genomen en de aartshertog, die daarvan natuurlijk op de hoogte wordt gebracht, zal die gelegenheid te baat nemen om ons in de bergengte te verpletteren, zonder zelf een soldaat te verliezen En terwijl hij ons ginds te Insbeck opwacht, trekken wij naar het zuiden

— Kolonel, dat is een geniaal idee!

— Overdrijf niet! Zeggen wij dat het een handige zet is. Haal mijn schrijfgerief, kapitein, en roep een estafette!

— Moet ik de koerier verwittigen van hetgeen hem te wachten staat?

— Neen, geen kwestie van Wij zijn praktisch helemaal ingesloten door de vijand Onze koerier wordt dus gevangen genomen met zijn boodschap. Het is beter dat de arme jongen niet weet dat een zekere gevangenschap hem wacht.

— U hebt gelijk, kolonel Geen enkel officier zou dit met blijdschap aanvaarden Ik verwittig de koerier, die zo aanstonds zal komen, dus niet.

De officier, die zou geofferd worden om het regiment uit zijn hopeloze situatie te redden, was de twintigjarige kadet, ridder van Goberjac. Hij was groot, mager en ondanks zijn arendsneus en zijn zware snor had zijn gelaat nog iets kinderlijks. Het was de eerste keer dat hij mee in het veld trok

— Mijnheer, zei de luitenant, dit is een vertrouwelijke boodschap, die u persoonlijk aan de maarschalk moet overhandigen Ik weet niet waar deze laatste zich op dit ogenblik juist bevindt Heel waarschijnlijk wacht hij ons op langs de oever van de Oker. Uw taak is zwaar en bovendien gevaarlijk.

— U mag op mij rekenen, kolonel Een echte Gascogner komt overal door! Goberjac verborg de brief onder zijn vest, sprong in het zadel en verdween als een pijl uit een boog

— Neen maar! riep de kolonel bewonderend en wreef zich vergenoegd in de handen Zie die kerel eens rijden! Vermits het in de omgeving wemelt van vijanden, wordt hij gevangen genomen eer hij hier een mijl vandaan is. Daar durf ik mijn galons op verwedden

Goberjac reed de kleine hoogvlakte af en dreef zijn paard door de velden. Hij was zo blij, omdat hij die belangrijke opdracht had gekregen, dat hij er niet eens aan dacht te kunnen mislukken. Nauwelijks was hij in het woud van Hohenlein, of de kogels floten hem rond de oren. Hij lei zich in de nek van zijn paard, dat gelukkig reeds lang vertrouwd was met die krijgsmuziek en rustig verder galoppeerde

De opdracht van ridder GOBERJAC

DE trommen sloegen de reveille In hun mantels gerold op de grond, bevend van koude en met een lege maag ontwaakten de manschappen van het Royal-Navarrais Zij rekten hun stijven ledematen uit en kwamen overeind. Het was midden juni van het jaar Onzes Heren 1641 en nochtans blies er een ijskoude noordenwind op de kleine hoogvlakte van Hohenlein, waar de soldaten hun kamp hadden opgeslagen De kolonel had die plaats uitgekozen, omdat ze makkelijker te verdedigen was en ze ieder ogenblik een aanval moesten vrezen Inderdaad, het Frans regiment lag daar alleen in Brunswijk en zocht sedert vier dagen het gros van het Frans leger, onder het bevel van maarschalk de Guebriant. Niemand wist waar het leger op dit ogenblik vertoefde en de situatie van het regiment Royal-Navarrais was kritiek

De kolonel, een man met dikke rode wangen, die graag gewichtig deed, kwam uit zijn tent Een officier ging hem tegemoet.

— Mijnheer, ditmaal is er geen twijfel mogelijk Ze hebben ons ontdekt! De schildwachten deelden mij mede dat verkenners van het Keizerlijk leger heel de nacht rond het kamp dwaalden.

— Verduiveld! Indien aartshertog Leopold onze positie kent, dan weet hij ook dat wij afgesneden zijn van de rest van ons leger en geen levensmiddelen meer hebben Hij zal niet aarzelen de aanval in te zetten

— Als wij toch maar wisten waar onze troepen zich bevinden?

— Ik vrees, kapitein, dat er ons niets anders meer overblijft dan moedig te sterven tenzij

— Tenzij, kolonel?

— Tenzij wij de Keizerlijken op een dwaalspoor konden sturen. Wacht even... Ja, ik meen dat ik het gevonden heb! Wij sturen een bode uit met een vals bericht, dat bestemd is voor maarschalk de Guebriant Wij melden hem dat wij hem tegemoet komen door de bergengte van Insbeck Onze bode wordt beslist door de Kei-

— De kolonel weet waarschijnlijk niet dat de Keizerlijken zo dicht bij het kamp zijn, dacht de jongeman Ik hoop maar dat die schoten er hem van hebben verwittigd!

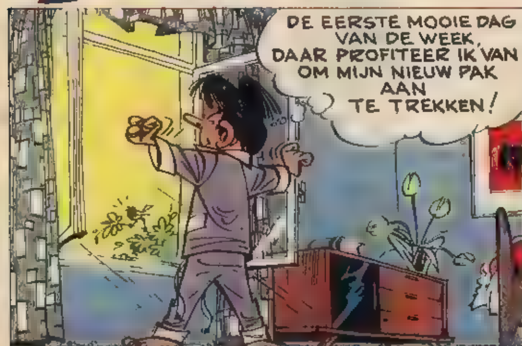
Eensklaps bemerkte de jonge ruiter een dikke boomstam, die dwars over de weg lag en waarachter enkele haakbusschutters verscholen lagen Zij namen de ruiter onder vuur, maar raakten hem niet, want deze laatste kon zijn paard op het laatste nippertje in het kreupelhout leiden. De schoten knalden, de kogels zoefden en enkele droge boomtakken knakten af Terwijl de Keizerlijken hun musketten opnieuw moesten laden, reed Goberjac in volle vaart terug naar de versperring en soepel sprong het paard over de boomstam en de soldaten heen

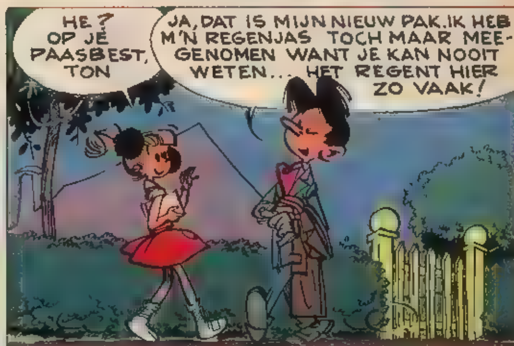
— Mordious! Sandious! Capededious! vloekte de jonge Gascogner, die tijdens die akrobatentoer zijn vilthoed was verloren. Wat betekent zulk ontthaal! Ik zou haast geloven dat heel het Keizerlijk leger de eer heeft mij de weg te versperren!

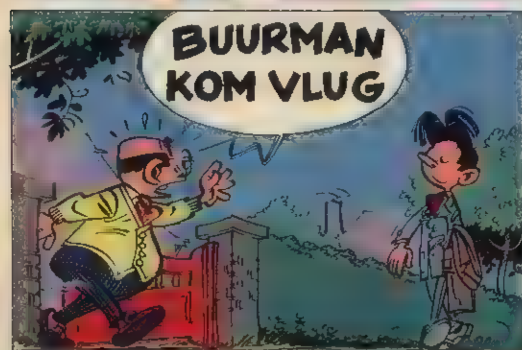
(Kom mee naar bladzijde 18.)

Ton en Tinneke

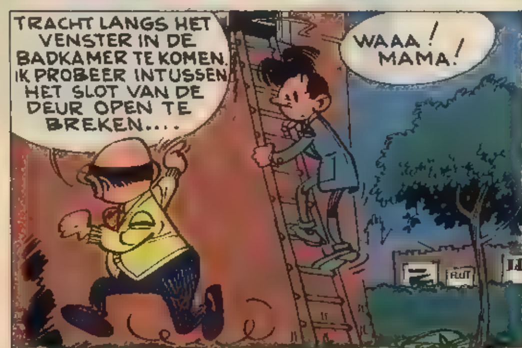
DOOR Franquin

De opdracht van ridder GOBERJAC

Hij reed nu zo vlug hij kon onder de takken van de grote bomen die de weg omzoomden en was aldus enigszins beschermd. Nu en dan voelde hij of het verzegeld dokument nog wel op zijn plaats stak. In de verte zag hij de vijandelijke kolonnes met ontplooide standaarden, de wapenrustingen glinsterend in de zon, naar de kleine hoogvlakte trekken, waar zijn regiment lag.

Urenlang reed Goberjac aldus. Tientallen keren moest hij zich tussen het hoge gras of de struiken verbergen om te ontsnappen aan de blikken van de Keizerlijken. Tientallen keren moest hij zijn reisroute wijzigen en telkens weer moest hij een grote omweg maken, om niet hals over kop midden de vijandelijke kolonnes terecht te komen.

Uitgeput, met een keel droog van het stof en met een paard dat van kop tot teen met zweet overdekt was, kwam Goberjac eindelijk aan de oever van de rivier en meende hij dat het best was een boer, die rustig op zijn veld werkte, te vragen of hij Fransen had gezien

— He, boer ! riep hij. Zijn er Fransen in de omgeving ? Zeg mij de waarheid of

Bij deze woorden toonde de jonge man zijn pistool.

— Ja, er zijn Fransen hier, antwoordde de boer. Een eind verder, vlak bij de brug van de oude molen trekken ze over de Oker

Goberjac jubelde inwendig en galoppeerde in de aangewezen richting. Enkele minuten later overhandigde hij de boodschap aan maarschalk de Guebriant in hoogsteigen persoon Deze las en bekeek de estafette erg verbaasd

— Weet u welke boodschap u mij hebt overhandigd, mijnheer ?

— Helemaal niet mijnheer de maarschalk

— Uw kolonel schrijft mij dat hij mij tegemoet komt door de bergengte van Insbeck. Is die arme man dan plotseling gek geworden ? Waar haalt hij het idee dat ik ginder ben met mijn troepen ? Bovendien schijnt hij absoluut niet te weten dat de Keizerlijken hem sedert gisteravond hebben ingesloten en dat hij geen voet meer kan verzetten, zelfs al zou hij dit willen

— Ik geloof dat de kolonel dit inderdaad niet weet antwoordde Goberjac

— Gelukkig ben ik beter op de hoogte van de situatie ! Wij voeren thans een maneuver uit om de vijand op onze beurt te omsingelen. Alle duivels ! Ik vraag mij af hoe u er in geslaagd bent tot hier te geraken !

— Het was tamelijk moeilijk, mijnheer de maarschalk !

— Nu, het belangrijkste is dat u mij gevonden hebt en dat ik de boodschap kon lezen. Die arme kolonel moet ziek zijn. De Keizerlijken die op dit ogenblik de Royal Navarrais hebben omsingeld op de hoogvlakte van Hohenlein zullen, eer er een uur verlopen is, op hun beurt door mijn troepen ingesloten worden. Een fijne zet, wat ? Aartshertog Leopold Wilhelm, broeder van de keizer, zit dus tussen twee vuren en is verloren !

Intussen hadden de soldaten van het Frans regiment opgemerkt dat ze volledig door de Keizerlijken waren ingesloten.

— Ongelooflijk ! kreunde de dikke kolonel Het ziet er niet naar uit dat ze van hier zouden weggaan om ons in de bergengte op te wachten . Mijn boodschap moet nu toch reeds lang in hun bezit zijn !

— Tenzij Goberjac er in geslaagd is door de vijandelijke rangen heen te geraken, zei de kapitein

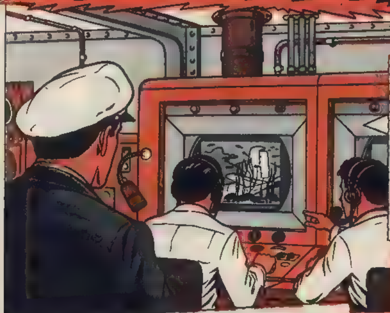
— In ieder geval kan hij niet toevallig bij de maarschalk geraakt zijn ! Ik vrees dat wij verloren zijn !

Een uur later echter waren de Keizerlijke troepen verslagen 's Avonds was de overwinning volledig en maarschalk de Guebriant, aan wie men intussen had verteld welke list de kolonel had aangewend om zijn regiment te ontzetten, hield er aan de jonge koerier geluk te wensen voor de dapperheid en de energie waarmee hij zijn opdracht, bij voorbaat tot mislukking gedoemd, tot een goed einde had gebracht

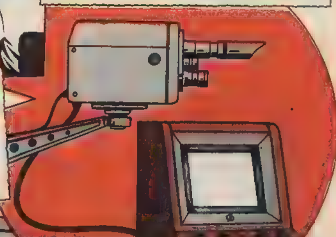
— Wanneer ik nog eens wens dat mijn boodschap in handen van de vijand terecht komt, verklaarde de kolonel, dan kies ik beslist geen Gascogner meer als estafette De ridder van Goberjac had gelijk : een echte Gascogner komt overal door !

DE TELEVISIE

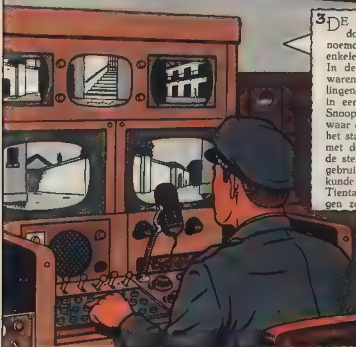
IN GESLOTEN CIRCUIT

1 « O.K. ! Wij hebben er een ! » Op 400 voet onder de kiel van de « Sea Salvor » heeft een van de T V - camera's, die in een doorzichtbare duikklok werd geborgen, een enorm stalen vlak ontdekt : het grootste deel van een van de vleugels van het Comet-toestel « Yoke Peter », dat op 10 januari 1954 ter hoogte van het eiland Elba in zee terecht kwam, na in volle vlucht te zijn ontploft Dank zij de televisie heeft een afdeling van de Britse Middellandse Zee vloot ook het hare bijgedragen om het geheim op te lossen van de viermotorige reaktievliegtuigen de Havilland

2 IN « gesloten circuit » wordt de camera direkt verbonden met een
ontvangtoestel en de transmissie gebeurt met kabels en niet met
golven. Het wegvallen van de zender vermindert de prijs van de
installatie in zeer aanzienlijke mate Dit systeem komt dan meteen
in het bereik van talrijke particulieren. In 1950 ontwierp Zwo
rykine, de uitvinder van de iconocoop, een vidicox, een minia-
tuur iconoscoop, die in kleine camera's kan ingebouwd worden.
Deze camera's zijn goedkoper, want ze bevatten maar drie elek
tronische buizen, daar waar er in gewone T V -camera's zestig
steken !

3 DE kleine T.V -camer. s die in gesloten circuit werken worden door de Amerikanen « Super Snoopers » (super-snuffelaars) genoemd en steeds meer aangewend. In de gevangenissen kan één enkele bewaker met deze toestellen heel de gevangenis kontroleren In de casino's kan men hiermee de speeltafels bewaken. In de warenhuizen gebruikt men ze voor het inspekteren van de afdelingen. Talrijke banken kontroleren de handtekeningen van de checks in een minimum tijd, dank zij het magisch oog van de « Super Snoopers ». In de gieterijen worden de « snoopers » gebruikt, daar waar de mens zich niet zou kunnen bewegen, nl. bij de walsen waar het staal in platen wordt geperst. De legers hebben hun verkenners met dergelijke opnametoestellen uitgerust zodat het hoofdkwartier de stellingen van de vijand nauwkeurig [illegible] bestuderen. De politie gebruikt ze voor het regelen van het v[illegible]eer. Ook in de geneeskunde komen deze toestellen van pas bij het volgen van operaties Tientallen studenten kunnen op deze wijze rustig een operatie volgen zonder de chirurgen te storen.

4 DE « Super Snooper » zal weldra nog een ruime afzet kennen, want hoe meer er verkocht worden, hoe meer de prijs zal dalen, en meteen zal het toestel binnen het bereik komen van steeds groter bevolkingsgroepen Het zal ook niet zo heel lang meer duren, alvorens die goede, ouwe telefoon een nieuw uitzicht zal krijgen, gekombineerd met een « Snooper ». Binnen enkele jaren zullen wij waarschijnlijk wel « videofoon » krijgen, het toestel dat Jules Verne zoveel jaren geleden reeds had voorzien in zijn boek « Dagtaak van een journalist in het jaar 2000 »

EINDE

HET GEHEIM VA

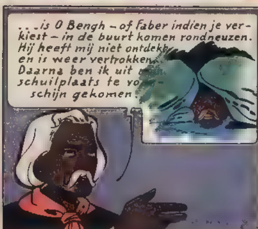
Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

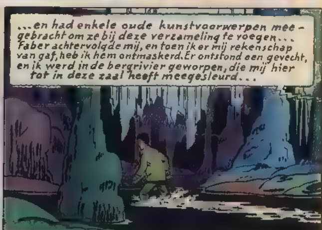

N BALIBACH

Il Kounmg en de Balibach konden Faber onschadelijk maken. Zij zoeken thans de twee kinderen...

Maar al deze voorwerpen...

Ik heb je reeds gezegd, jongen, dat wij de "GETUIGEN VAN DE TIJD" zijn, en het boek van onze voorvaderen is nog veel heerlijker, dan al deze voorwerpen, aan de hand van dewelke men de geschiedenis van de wereld, beschaving na beschaving, kan volgen. En al wat je hier ziet, is slechts een deel...

Na deze grot zijn er nog andere, die eveneens grote geschiedenisbladzijden schitterend illustreren. Maar het is niet goed, dat lekenogen zoveel wonderen aanschouwen...

HO!... FABER IS VERDWENEN!... Wie weet wat hij nu weer gaat uitrichten... Hij zal zeker en vast uw geheim onthullen...

Maar de twee broers blijven kalm, en lachen geheimzinnig...

Vrees niet!... De man met het onzuiver hart zal gestraft worden!

Er moet nu gehandeld!... Zij hebben minstens twee uur nodig om zonder koord boven te geraken... Ik moet die slijkschoenen uittrekken...

Ik ga naar de stad, huur een camionnette... koop enkele wapens... AAI!...

EEN SCHORPIOEN!...

LELIJK BEEST!... DAAR ZIE, PAK VAST!...

Dood van angst, snelt Faber naar zijn wagen...

EEN SCHORPIOEN!... Ik heb een inspuiting nodig!... Iedere minuut telt...

Niet ver daar vandaan, hebben de zigeuners, die door Puck en Rosita werden gewaarschuwd, hun opzoekingen in de Sierra verder gezet...

FOECHTRA! De wind en de regen hebben alle sporen uitgewist... Wij doorzoeken nu reeds twee uur de woestijn in alle richtingen...

HO!... KIJK!...

WAT?... WAT ZIE JE?...

Een stofwolk... GINDER!...

58

Het monster van de WAMBUTIS

EEN ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE GEILLUSTREERD DOOR REF

Een rauw gehuil steeg op. Jim draaide zich om en stond oog in oog met een grote krijger die met een knots zwaaide

Onder leiding van Jim Lewis trok een safari de wildernis in om op het grondgebied van de Wambutis een geheimzinnig dier te zoeken. Claire Duval sloot zich aan bij de karavaan in de hoop haar man terug te vinden. Heel de safari werd gevangen genomen door de Mbelelees.

DE ACHTERVOLGING

EEN grote wolk dreef zwaar langs de mooie hemel en schoof traag maar zeker voor de maan, zodat deze na een tijd helemaal verdween. De blauwe klaarte, waarin het landschap baadde ,doofde meteen uit en een diepe duisternis viel over heel het land. Alleen uit het smeulende vuur laaide nu en dan nog een rood schijnsel op.

Jim richtte zich behoedzaam op. De laatste tamtam zweeg nu. Wankelende silhouetten deden nog enkele aarzelende danspassen en verdwenen dan. Het zou gevaarlijk zijn nog langer te wachten. De jager aarzelde nog een sekonde. Zou hij langs de slapende Mbelelees kruipen en aldus veel tijd verliezen of zou hij alles op het spel zetten, van de donkere nacht en van de dronkenschap van de Mbelelees profiteren om zo snel mogelijk naar de koninklijke hut te lopen, de geweren van de palen te rukken en te vluchten alvorens de vijand zich kon rekenschap geven van hetgeen er gebeurde?... Jim meende dat dit laatste het beste was. Hij laadde zijn revolver, wierp een speurende blik om zich heen en keek aandachtig naar het dorpsplein dat voor hem lag. Niets of niemand bewoog. Tussen de hutten was alles rustig. Hij ademde diep de koele lucht in, spande de spieren en stormde dan vooruit. Hij sprong over slapende lichamen en probeerde er geen enkel te raken. Hij maakte een omweg om niet voorbij het lichtschijnsel van het vuur te moeten lopen en kwam zo bij de koninklijke hut. Hij stak de armen uit en rukte de geweren van de paal. Hij nam al de geweren die daar hingen, maar het ongeluk wilde dat hij met de wapens ook andere trofeeën naar beneden trok : schedels en verroeste lansen... Zwaar beladen maakte hij een halve draai en liep weg.

Eensklaps scheerde er iets rakelings naast zijn wang. Hij voelde de luchtverplaatsing tegen de huid en sprong instinktmatig op zij. Een tweede assegaai schuurde langs hem heen en plaatste zich tien meter verder in de grond, vlak nabij de plaats waar de eerste speer nog trilde. Een rauw gehuil steeg op. Het kwam van achter hem. Hij keerde zich om en zag een grote krijger die de knots zwaaide. Jim vuurde en het schot knalde als een donderslag. De krijger bleef staan, stijf van schrik, en keek niet begrijpend naar zijn wapen dat juist boven zijn hand was afgebroken. In de fraktie van de sekonde die daarop volgde, kreeg hij de geweerkolf op zijn schedel, hij slaakte een diepe zucht en zonk op de knieën.

Jim vluchtte snel als de wind. In de koninklijke hut was iedereen op de been, men hoorde van alle kanten lawaai en het gedreun van snelle stappen. Daar schalde een hoorn luid en angstwekkend. De slapers, brutaal gewekt, sprongen overeind en begrepen niet wat er aan de hand was. Het was net of een vloedgolf over de neergezonken rangen spoelde, die iedereen van groot tot klein op de been bracht. Jim had nu geen tijd meer om voorzichtig te zijn. Hij sprong over de lijven van de Mbelelees, trapte op handen en op voeten en zocht een uitweg. Hij had alle geweren onder zijn arm gestoken, behalve een dat hij bij de loop had gegrepen en boven zijn hoofd zwaaide als een degen. Twee of drie Mbelelees, nog zwaar en verdoofd van de alkohol, trachtten tussen zijn benen te duiken, maar Jim was vlugger. Hij sloeg hen met de kolf van het geweer op het hoofd. Eindelijk bereikte hij dan de eerste hutten De pijlen zoefden rond hem en plantten zich met een doffe plof in de strooien hutten. Hij liep zo hard hij kon en hoorde in de verte zijn vrienden roepen. Zijn achtervolgers wonnen zienderogen veld en ook tussen de hutten, vlak vóór hem kwamen ze nu opduiken. Hij schoot links en rechts en wist zich zo een weg te banen. Hijgend en met kloppende slapen kwam hij eindelijk aan de oever. Drie prauwen, gereed om af te varen, wachtten daar. De dragers omknelden de pagaaien en wilden zo vlug mogelijk afvaren. Met de revolver in de vuist en het gelaat krampachtig vertrokken door de angst en de bezorgdheid, hield Howard op de slijkerige oever van de rivier de wacht.

— God zij dank ! riep hij toen hij Jim merkte.

Maar zijn vreugde maakte onmiddellijk plaats voor vrees, want nu had hij ook de krijgers in het oog gekregen. Hij schoot in hun richting en akelige kreten stegen op. De huilende krijgers bleven eerst staan om nadien langzaam achteruit te wijken. Jim was reeds in het water gesprongen. Hij liep naar een van de prauwen en wierp er de geweren in. Howard week slechts voet na voet en vuurde zonder ophouden. Na enkele ogenblikken kwam ook hij vlak bij de prauw en hees er zich in. Het was niet eens nodig het vertreksein te geven. Met koortsachtige haast en wanordelijk ploften de dragers hun pagaaien in het slijkerig water. Het was wellicht evenzeer van schrik als van de kracht, waarmee dit geschiedde, dat de lichte schuit een grote sprong maakte en recht naar het midden van de stroom toe schoot. De twee andere prauwen gleden evenweidig met de eerste, de stroom op.

De prauw, waarin Jim en Howard hadden plaats genomen, stopte plotseling. De Mbelelees waren in het water gesprongen, hadden de prauw ingehaald en klemden zich aan de rand van het broze vaartuig vast. Pijlsnel sprongen de twee blanken overeind en sloegen krachtig op handen en armen. De krijgers moesten ten slotte het onderspit delven en de prauw kon haar weg voortzetten. Het was hoogtijd. Razend van woede stonden de Mbelelees langs de oever geschaard en lieten een regen van stenen en pijlen rond en op de prauwen neerkomen. De dragers pagaaiden krachtig en de broze vaartuigen schenen wel over het water te vliegen. Door een kromming van de stroom verdween het dorp van de Mbelelees uit het gezicht van de vluchtelingen. De kreten werden langsom zwakker en stierven dan helemaal uit. Het licht weerspiegelde in het kalme water en de

prauwen dreven stroomafwaarts in de richting van de moerassen.

— Goed maar dat je ook de andere prauwen hebt losgegooid! zei Howard opgewekt. Dat geeft ons de tijd genoeg voorsprong te nemen op die bende wilden.

— Stroomopwaarts hadden de Mbelelees echter nog veel andere prauwen liggen. Gelukkig zijn de krijgers allemaal nog half dronken. Ik vrees echter dat het niet lang meer zal duren vooraleer wij hen zien opdagen...

Een lauw vocht liep over zijn wang. Hij veegde het weg met de rug van de hand en zag dan dat het bloed was. Een van de assegaaien had hem aan de slaap gekwetst. Terwijl Howard het hoofd van Jim verbond, hurkte deze laatste in het midden van de prauw en bekeek zijn buit. Plotseling slaakte hij een gil.

— Doe ik je pijn? vroeg de journalist.

— Neen. Kijk even... zei Jim. Ik heb alle geweren genomen zonder te kijken welke juist. De Mbelelees hadden er ons vijf afgenomen, het geweer van Claire, dat van de kapita, de twee van ons en mijn geweer voor de olifantenjacht. En kijk, ik heb er zes meegebracht.

Erg benieuwd boog Howard zich nu ook over het wapen dat Jim hem toonde.

Het was een Winchester. De loop was verwrongen en zat vol roestvlekken. Howard schrok, want net als Jim had hij het koperen plaatje op de kolf van de Winchester ontdekt en op dat plaatje las hij : J. DUVAL.

— Zou dat... begon hij, maar hij durfde zijn gedachte niet uitspreken.

Jim had zich opgericht en riep de negers, die de prauw roeiden waarin Claire zat, toe dat zij even zouden wachten. Ze deden dit met tegenzin, want zij wilden, vanzelfsprekend, heel vlug ver van het Mbeleleedorp verwijderd zijn.

Toen de twee prauwen zijde aan zijde lagen, gaf Jim de Winchester aan Claire zonder een woord te spreken. De jonge vrouw nam het wapen en werd doodsbleek. Het duurde enkele sekonden, alvorens zij het zenuwachtig trillen van armen en handen kon bedwingen. Tranen welden in haar ogen en met stille, bevende stem vroeg zij :

— U hebt het gevonden in het dorp, niet waar? Zou dit... zou dit... betekenen... dat de Mbelelees... mijn man gedood hebben?

— Wat wij thans hebben gedaan, deed uw man misschien ook. Ongetwijfeld kon hij vluchten net als wij, maar hij had geen kans om zijn geweer terug in handen te krijgen, antwoordde Jim.

Zijn stem klonk echter niet erg overtuigend.

Claire wou antwoorden, maar het rumoer, dat uit de prauwen opsteeg, sneed haar het woord af. De opgewonden dragers schreeuwden allen tegelijkertijd en wezen recht voor zich uit. Jim keek... Na een laatste bocht werd de stroom zeer breed en stroomde over de lage, met waterplanten bedekte oevers. Zo ver het oog reikte, splitste de stroom zich in een wirwar van kleine, slijkerige kanalen, die oneindig veel kleine, met groen overwoekerde eilanden omklemden.

De dag was nu in de lucht. Een dichte mist steeg op uit het gele water. Zij hadden dus de moerassen bereikt. Jim kreeg niet de tijd zich daarover te verheugen. Een van de pagaaiers gilde van angst. Jim keerde zich om en zag de prauwen boordevol Mbelelees snel op hen toekomen...

VOLGENDE WEEK :

OP DE GRENS VAN HET LAND VAN DE WAMBUTIS

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

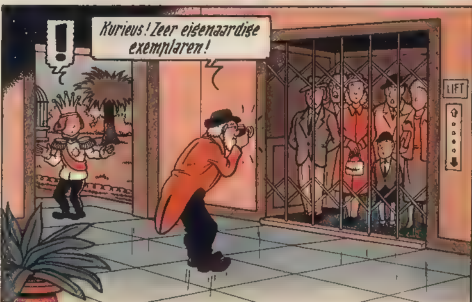

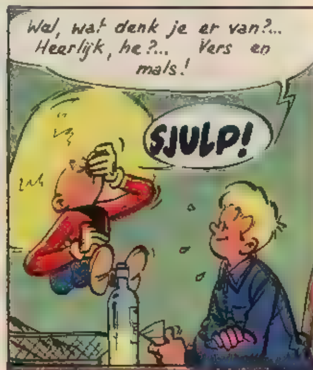

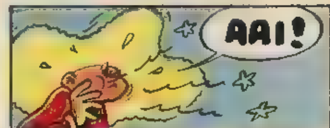
DE PAREL met GLOBUL en PRESTO

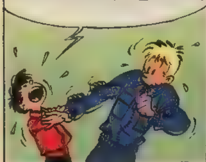

MIJN KNIKKER! GEEF MIJN KNIKKER TERUG!

He jij! Jij plaagt de kleintjes?...
Ik wil mijn knikker terug!

Lange slungel! Geef die kleine jongen zijn knikker terug, begrepen?

Hier... Mag ik... he... kijken hoe je speelt?
Dat is me om het even!

Ik wil trouwens niet meer spelen! Daar, ik gooi m'n knikker weg!

Edgard, die picknick op het malse groen is verrukkelijk!..
Ja, Clementine!

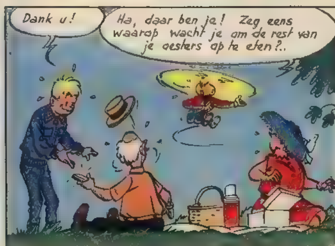

Hier is een boterham met leverpastei, Edgard!
PLOK!

Je bent een parel, Clementine!

STOP!

Heb medelijden, mijnheer, heb medelijden!... Ik heb sedert acht dagen niet meer gegeten!.. Ik sterf van honger!
Mijn vrouw zal je tien frank geven...

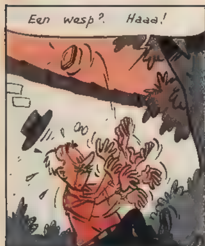

Ik ben geen bedelaar! Ik ben uitgehongerd... Asjeblieft, mijnheer, geef mij uw boterham!
Arme jongen!..

Dank u!
Ha, daar ben je! Zeg eens waarop wacht je om de rest van je oesters op te eten?..

WAT EEN SCHANDE!
Dat eet oesters en beweert uitgehongerd te zijn!

Je moest beschaamd zijn, jongeman, het brood te willen stelen van een man die van zijn pensioentje en zijn armzalige spaarcentjes moet leven!
Wat, jij steelt het brood van de gepensioneerden?
Aai!

Maar neen! Ik had gezien dat er een wesp tussen de boterham was gevlogen... en ik wou u niet doen schrikken.. Daarom zei ik..

Een wesp? Haaa!

He, waar loop je nu weer heen?...
Ik haal die boterham!

Presto, ben je misschien ziek? Weet je wel dat er thuis brood is?

Ha, daar is ie! Nu heb ik hem!

NEEN!
PFLIP!

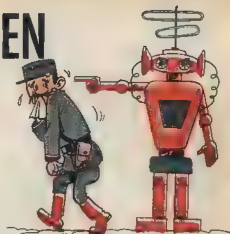

Jij lelijke..... boterham! Bijna gleed mijnheer de agent er over uit!

Globul, vlug! De parel! Heb je gezien in welke richting de parel gevlogen is?
Ha, jij zoekt een parel? Ik zag er in die winkel...

JUWELIER
Grote keus .n echte parels

Ik ben erg ongerust. Presto heeft een volle mand oesters in de vuilbak gegooid. Hij heeft een emmertje ijs over zijn hoofd uitgestort, hij knarsetandt... Hij praat wartaal.. Hij is gek geworden.. Dokter, kom vlug! Kom vlug!
EINDE

ROBOTS BEWAKEN DE WEGEN

DE echte gendarm die men zo graag voorstelt met een zware snor, een basstem, moedig maar niet al te snugger, de gendarm die men liefst voor een kozijn van de beroemde detektieven Janssen en Janssens aanziet is veroordeeld om de plaats te ruimen voor de robot. Proefnemingen welke door de politie van verschillende landen met robots worden gedaan, wijzen althans in die richting.

DE eerste robots in dienst van de politie deden hun intrede in de Verenigde Staten. Automatische camera's worden langs de autosnelwegen opgesteld (maar zorgvuldig verborgen zodat de automobilisten hun aanwezigheid niet vermoeden) filmen de auto's die voorbij rijden. Deze camera's worden op afstand geleid door andere geperfectioneerde apparaten : de radars die de snelheid van de wagens detecteren. Wie als een duivel over de weg snort, wordt spoedig door de radar ontdekt en deze verwittigt onmiddellijk de camera, die iets verder langs de weg is opgesteld. Wanneer de schuldige voorbij het objektief van deze camera rijdt, wordt zijn auto gefotografeerd en zijn nummerplaat ingeschreven op een band. 's Avonds bekijken politieagenten, échte politieagenten van vlees en bloed, het werk van de robots. Resultaat ? De schuldige automobilisten ontvangen een briefje dat hen alles behalve « aangenaam » verrast !

Soms worden camera's opgesteld bij een gevaarlijk kruispunt, een scherpe bocht of de kruin van een heuvel. De resultaten zijn hier echter minder goed, daar de straal, waarin de camera opnamen maken kan, te klein is.

De Franse politie interesseert zich voor dit modern middel om de wegen te bewaken en twee politiewagens werden reeds uitgerust met automatische camera's. De electronische flash, op het dak van de wagens opgesteld en geleid van op het dashboard, laat toe de automobilisten die de verkeersreglementen aan hun hielen lappen te fotograferen. Zelfs 's nachts zijn ze niet veilig voor die flash !

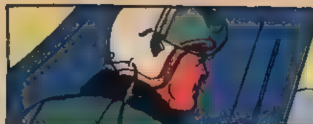
De robots zijn totnogtoe echter slechts de getuigen van een feit, zij stellen een zekere overtreding vast doch kunnen niets melden over de omstandigheden waarin deze overtreding geschiedde. Alleen een onderzoek kan uitmaken hoe juist de overtreding, of eventueel het ongeluk, gebeurd is. Dit feit neemt niet weg, dat zij als dusdanig voor de politie een waardevolle hulp betekenen en een bestendig gevaar voor onvoorzichtige automobilisten !

DE Franse politie bewaakt de wegen en betrapt onvoorzichtige automobilisten. Camera's en electronische flash zijn gereed om de overtreding van het verkeersreglement te registreren.

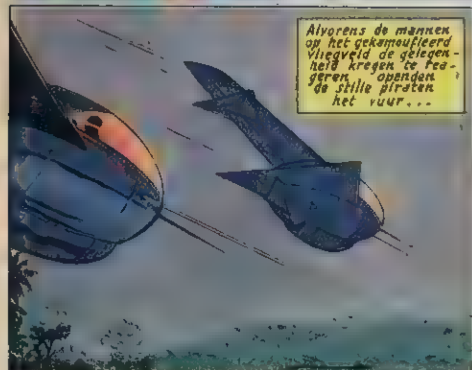
Een van de camera's maakt een panoramische opname d.w.z. de verschillende fasen van de overtreding, de plaats (bocht, kruispunt, enz.) en eventueel ook het verkeersbordje dat door deze automobilist over het hoofd werd gezien (stop, vertragen, niet overhalen, enz., enz.)

De andere camera, voorzien van een teleobjektief, fotografeert de nummerplaat van de auto. In geval de automobilist te snel rijdt, wordt de snelheid eveneens opgenomen door een snelheidsmeter in de politiewagen.

DE MUUR VAN

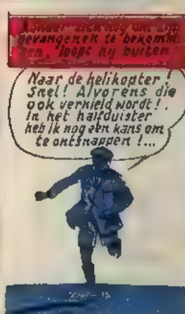
TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

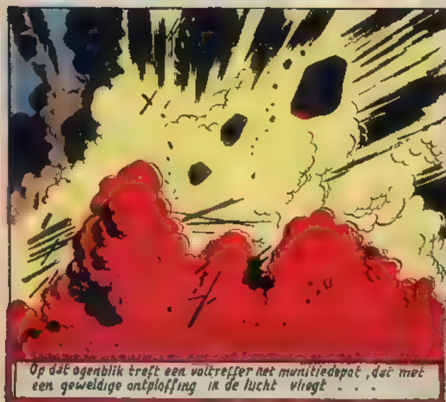

DE STILTE

Dan en Yves werden gevangen genomen door Sanders, terwijl de munitieopslagplaats door de vliegende piraten wordt aangevallen...

(Wordt voortgezet.

EEN NIEUWE MIJNENVEGER

HET Amerikaans leger kreeg een nieuw type van mijnenveger. Het apparaat wordt vooraan op een auto bevestigd en het is zodanig gemaakt, dat het de wagen onmiddellijk doet stoppen wanneer er zich een mijn in de omgeving bevindt. Op de foto zie je een jeep uitgerust met het nieuw type van mijnenveger.

DE POS

WIJ WENSEN WATER !

H.-F. GRANT, een Amerikaan uit Boston, bouwde een klein apparaat dat op bloemenvazen moet gemonteerd worden en dat een alarmsein geeft telkens de bloemen water nodig hebben. Of dat apparaat altijd nauwkeurig werkt, kunnen we niet verzekeren.

Geschiedenis zonder woorden.

BELEEFD ZIJN WORDT DUUR

EEN claxonstoot zal te Tokio voortaan 400 F. kosten. Deze maatregel werd getroffen om de taxichauffeurs, die de gewoonte hadden hun kollega's in het voorbijrijden met enkele claxonstoten te begroeten, het claxoneren af te leren. Zij maakten te veel lawaai! Wie voortaan uit pure beleefdheid op deze wijze zijn vriend wil groeten, moet een dikke portefeuille hebben!

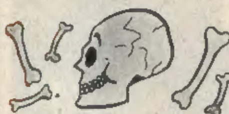
ROBIN HOOD IN AMERIKA

HET stadsbestuur van Nottingham, een stad in Groot-Brittannië, schonk aan Kansas City (U.S.A.) 1.500 eikels, die afkomstig zijn van een heel oude eik uit het vermaarde woud van Sherwood. Je weet wel dat dit het woud van Robin Hood was. De eikels werden nu in de verschillende stadstuinen van Kansas City geplant.

LEES JE KUIFJE IEDERE WEEK ?
BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB ?

PRECIESE DIAGNOSE

DR Joe Kang bestudeerde geruime tijd een oude schedel die in 1951 ontdekt werd. Aan zijn collega's van de Wetenschappelijke Akademie van Peking verklaarde hij daaromtrent, dat de schedel 80.000 jaar oud is, afkomstig is van een 50-jarige vrouw die aan tandpijn leed. Mooi, hé? Nu zouden wij zó graag weten welk beroep de man van die dame uitoefende en hoe groot haar vader was?

HET IS NOOIT TE LAAT...

JOSEPH WHITE, van Baltimore, raadpleegde in een kerk van Londen het doopregister om op het spoor te komen van een van zijn voorvaders, sir William Roberts. De onderpastoor van de kerk, die White behulpzaam was, vestigde de aandacht van deze laatste op twee regels van het doopregister van het jaar 1628 : « Wij doopten William, zoon van sir William Roberts. Sir William vergat de kosten van de plechtigheid te betalen ». Joseph White haastte zich de vergetelheid van zijn verre voorvader te herstellen en betaalde 250 F. aan de onderpastoor die verklaarde, dat het hem oprecht verheugde dat die rekening nu eindelijk vereffend was.

IEDERE VOGEL ZINGT ZOALS HIJ GEBEKT IS

EEN geleerde prof van het Royal Veterinary College, expert in de zang van vogels, beweert dat de Engelse vinken het aksent van het vasteland aannemen wanneer zij een tijdlang bij vastelands-vinken verblijven. Weer alleen, krijgt het Brits aksent al spoedig weer de bovenhand. Wij twijfelen er geen ogenblik aan!

tiljon

EEN KOE KEEK NAAR EEN TREIN...

IN Frankrijk stond er een koe in een weide en die koe keek op koeienmanier naar een voorbijrijdende trein. Toen kreeg ze een boom op haar kop en was op slag dood. De houthakkers, die langs de weg een boom afhakten hadden de koe niet gezien.. De eigenaar van de koe heeft een klacht neergelegd. « Het is niet mijn koe die moest oppassen, het zijn jullie ! » zei hij.

En eigenlijk heeft die man wel gelijk...

HET DIENT TOT NIETS MAAR...

SEDERT enkele tijd koesteren de Eskimo's een ware passie voor bepaalde moderne voorwerpen, die ze praktisch niet kunnen gebruiken, maar waarmee ze hun iglo versieren. Zo tref je in sommige iglo's thans schrijfmachines aan als pronkstukken ofwel een hele reeks regenschermen. Vooral aan de regenschermen hebben de Eskimo's hun hart verpand ! Ze dienen tot niets maar... ze zijn dekoratief.

HET LEGER IS PARAAT !

SANTIAGO ZUBIRIA, in Mexico, heeft een leger van 500.000 soldaten. De soldaten zijn echter niet groter dan vijf centimeter en ze zijn allemaal uit tin gegoten. De meesten komen uit Duitsland. Bij dit leger vind je krijgers van het Oude Egypte, Assyriers, Grieken en Romeinse legioensoldaten. Het is de mooiste collectie van tinnen soldaatjes ter wereld.

Een beetje geschiedenis

DE geschiedkundige diensten van het Amerikaans leger leggen op dit ogenblik de laatste hand aan een monumentale geschiedenis van de tweede wereldoorlog. Het werk zal pas in 1960 voltooid zijn en dan 90 delen tellen. Naar men ons meedeelde is dit geschiedkundig werk « zeer volledig ». Wij willen het graag geloven !

20 MILJOEN

NIET ver van Rome heeft men het geraamte opgegraven van een reusachtige rinoceros. Het is eventjes zes meter lang en naar schatting moet het twintig miljoen jaar oud zijn.

EEN SLIMMERD

ELFE, een Duitse schepershond werd door zijn meester voor enkele dagen toevertrouwd aan een vriend, die 30 km verder woonde. Elfe vond dat niet naar zijn zin. Hij ontsnapte al heel vlug, liep naar het station, liet verschillende treinen onverschillig voorbij rijden en stapte ten slotte in de goede trein. Hij installeerde zich in een eerste klascoupé en stapte braaf uit in het station van zijn eigen stadje. Hij rende naar huis en lei zich te slapen in zijn eigen mand alsof er helemaal niets gebeurd ware...

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE IMPULSIEF ?

10 JA : Jij bent impulsief en daarom bega je wel eens een domheid. Het is mooi dat je steeds je hart laat spreken en de ingevingen van je hart spontaan volgt. Je al te brutale reakties moet je echter remmen, die kunnen immers slechts schaden.

VAN 7 TOT 9 JA : Woord en daad zijn steeds vliegensvlug en spontaan. Tracht in het vervolg toch eerst even na te denken en pas dan te handelen.

VAN 4 TOT 6 JA : Jij bent impulsief, je laat je hart spreken, maar je neemt de tijd om na te denken.

VAN 1 TOT 3 JA : Je wil is sterk genoeg om niet ondoordacht te handelen.

0 JA : Jij draait je tong zeven keer rond in je mond eer je spreekt en je wikt en je weegt alvorens te handelen. Bij jou domineert het koel overleg.

PER FIETS DOOR HAMBURG

NIET alle Amerikanen houden van auto's, dit bewijst volgende anekdote.

Een gekend Amerikaans professor was onlangs in Hamburg en hij vroeg aan de portier van zijn hotel voor hem ergens een fiets te lenen. De portier keek verrast op.

— U hoeft mij niet zo aan te staren ! zei de professor. Ik wens geen auto, maar een fiets want vooraleer ik afreis wil ik « werkelijk iets gezien hebben » van Hamburg !

KUIFJE AAN ZEE

ONZE vrienden organisators en de klown Baba zijn aan de kust tot op het einde van de maand augustus. Neem deel aan de spelen die zij iedere dag inrichten.

Woensdag 10 en donderdag 11 juli zijn ze te Blankenberge, vrijdag 12 te Koksijde, zaterdag 13 te Westende, dinsdag 16 te Middelkerke.

Deze spelen worden georganiseerd in samenwerking met N.S.U. en HURET.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Kuifje citeert het voorbeeld van Dr. Bombard...

(Wordt voortgezet.)